

[Leif Hermann]

Hvis vi ser på spørgsmålet om, hvordan den gældende zonelov administreres, så tillad mig et citat:

»Det er Planstyrelsens generelle indtryk, at zoneloven alle steder administreres i overensstemmelse med lovens bestemmelse om, at tilladelse til anden anvendelse af en tom driftsbygning skal meddeles, medmindre det vil være i afgørende modstrid med de hensyn, loven skal varetage.«

Ligeledes har vi heller ikke gennem udvalgsarbejdet kunnet få opklaret, hvorvidt antallet af klagesager har givet anledning til vanskeligheder.

Vi har så spurgt – det var jeg inde på i forbindelse med første behandling – om det måske ikke var meget praktisk at bruge kommuneplanloven og lave landzonelokalplaner for de landsbyområder, hvor man kunne tænke sig en klarere, tydeligere og bedre erhvervslokalisering, og det har vi sandelig også fået et svar på. Det fremgår nemlig også af et svar, som Planstyrelsen har sendt os, og hvori man skriver:

»Det må imidlertid antages, at allerede den omstændighed, at etableringsmulighederne på forhånd er klarlagt gennem planlægningen for en potentiel ansøger, vil være ensbetydende med en forbedret etableringsmulighed.«

Her peger Planstyrelsen direkte på landzonelokalplaner som mulighed for at ophjælpe erhvervslokalisering i landsbyområder.

Det påvirker ikke Det Radikale Venstres ordfører, som har tilsluttet sig miljøministerens metafysiske betragtninger over lovforslaget, og disse består i, at man tror, at dette lovforslag vil være i stand til at skabe større erhvervsudvikling i landsbyerne. Og fru Dagmar Mørk Jensen har ifølge Ritzaus Bureau ladet sig berolige af, at miljøministeren over for hende har gentaget bemærkningerne til lovforslaget om, at miljølovgivning, vejlovgivning og byggelovgivning også gælder på landet. Jeg tror, at hvis fru Dagmar Mørk Jensen spurgte justitsministeren, ville hun også få at vide, at grundloven var gældende for landområder.

Denne type beroligelser skal kun dække over én ting: at fru Dagmar Mørk Jensen ikke ved forslagens første behandling turde fortælle, at hun rider sin egen lille private landsbypolitikæphest, at fru Dagmar Mørk Jensen med sin tilslutning til dette forslag er

parat til at myrde noget af det fremmeste, fru Dagmar Mørk Jensens formand, hr. Niels Helveg Petersen, nogen sinde har lavet, nemlig by- og landzoneloven. Hvad meningen med det er, er det vanskeligt at få at vide.

O.k., hvis det så var sådan, at alle disse mennesker, fru Dagmar Mørk Jensen henvender sig til – håndværkere, iværksættere, og hvem det nu er – ville komme strømmende, men herom sagde jo direktøren for Håndværksrådet, Laue Traberg Smidt, i søndagsradioen, at det vel højst drejer sig om 300 og man almindeligvis fraråder folk at slå sig ned i tomme landbrugsejendomme; det giver nemlig problemer, når man skal flytte.

Og her er vi ved problemets kerne. By- og landzonelovens situation i dag er jo ikke den, at den spærrer for den erhvervslokalisering, som ministeren og fru Dagmar Mørk Jensen vil have. By- og landzonelovens problem er, at den ikke bliver overholdt i den forstand, at når folk først har slået sig ned, er det overordentlig vanskeligt at nægte dem tilladelse til en udvidelse. Den forudsætning, som både ministeren og fru Dagmar Mørk Jensen opererer med, at man jager dem ind til erhvervsområderne i kommunerne, når der skal ske udvidelser, gælder ikke i praksis.

Forleden dag havde Viborg Amtsråd en af de almindelige zonelovssager på dagsordenen, hvor der var givet fire tilladelser til udvidelser, og så kom den femte tilladelse, som var en efterfølgende lovliggørelse. Manden havde udvidet, og der blev indgivet politianmeldelse i første omgang. Men da den påne ejer havde været der og vredet armene om på de borgerlige, blev politianmeldelsen trukket tilbage, og teknik- og miljøudvalget i Viborg Amtsråd var indstillet på at give den efterfølgende tilladelse. Sagen er nu bragt op på det samlede amtsråds bord.

Dette vil være virkelighed, og det er det, der er by- og landzonelovens problem. Man kan selvfølgelig gøre det, at man siger: vi løser disse problemer ved at ødelægge lovens centrale styringsinstrument, men så synes jeg, det ville være ærligere at sige:

Der er ingen grund til at have en by- og landzonelov længere. Den er forældet. De områder, der er udlagt til landzone, bliver nu inddraget til byzone, og det er nu engang, som det skal være. Der er derfor ingen grund til at have den lov mere.

Det havde været ærligere.